מדוע נץ טורף עופות

מתוך "סיפורים מדרום ניגריה"
כתב א. דייראל 1910

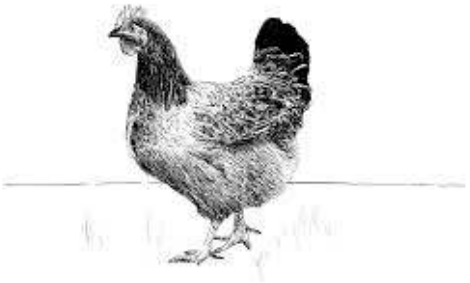

חייתה פעם פרגית צעירה, יפה מאוד, שחיה עם הוריה בערבה. יום אחד נץ סבב בשמיים וכהרגלו עשה מעגלים גדולים כמעט בלי להניע את כנפיו. עיניו החדות היו פתוחות לרווחה והוא ראה כל שהתרחש בסביבה (כי שום דבר לא נעלם מעיני נץ, אפילו עם הוא קטן מאוד וגבוה מאוד). הנץ ראה את הפרגית כשהיא נקרה גרעינים סמוך לבית אביה. הוא קיפל את כנפיו וזנק למטה כמו אבן. תוך רגע היה כבר סמוך לאדמה. ואז פרש

את כנפיו שוב כדי לבלום את מעופו ונחת על גדר, לא רחוק מהפרגית. כי נץ לא אוהב ללכת על הארץ אם רק יכול להימנע מכך.

הוא בירך יפה את התרנגולת הצעירה בשריקה מפתה והציע להתחתן אתה. היא הסכימה והנץ פנה מיד להוריה, דיבר אתם וגם הם הסכימו. אחר כך סיכמו על גובה המוהר להורים, שהיה לרוב בגרעיני חיטה, ולמחרת הנץ לקח את התרנגולת הצעירה אליו הביתה.
באותו אזור חי גם תרנגול צעיר, שמאז שצמחו לו הדרבנות היה מאוהב בפרגית. כשנודע לו דבר החתונה החליט להחזיר את הפרגית לכפר שלה. הוא גילה את מקום מגוריה ומוקדם בבוקר יצא לשם, הניע את כנפיו פעם או פעמיים והתחיל לקרקר אל

התרנגולת הצעירה בקרקורים היפים ביותר. כשהצעירה שמעה את קולו המתוק של התרנגול לא יכלה לעמוד בפיתוי, יצאה אליו והם הלכו ביחד לבית הוריה,
כשהתרנגול הצעיר הולך קדימה ומדי פעם משמיע קריאה בקול.

ראה זאת הנץ שסבב בשמיים, והתרגז מאוד. הוא החליט להתלונן אצל המלך ומיד עף עד קלבארי. שם סיפר למלך את סיפורו ודרש ביטול העסקה כולה. המלך קרא להורי הפרגית ואמר שהם חייבים להחזיר לנץ את דמי המוהר שקיבלו ממנו, כפי שנהוג בשבט שלהם. אבל ההורים טענו כי הם כל כך עניים שלא יוכלו בשום אופן להחזיר את המוהר.
ואז המלך קבע שהנץ יכול לטרוף ולאכול את כל הצאצאים של התרנגול הצעיר, מתי ואיפה ימצא אותם, וזאת כתשלום חלקי על המוהר שנתן להורי הפרגית. ואם התרנגול יבוא להתלונן לפניו, המלך לא יקשיב לדבריו.
ומאז, כאשר הנץ רואה אפרוח או תרנגולת הוא מזנק מיד למטה וחוטף אותם, וכך מפצה את עצמו חלקית על המוהר ששילם.